

EG ER EIN GJEST I VERDA

Eg er ein gjest i verda, på reis som framand her.
Den trøyst eg har på ferda: Min heim i himlen er.
Langt bort om tidsens strand der strålar livsens land.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Der har eg mine kjære, der skal me møtast att.
Og evig saman vere ein dag forutan natt.
Der er min Frelsar god, som flyta let sitt blod.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Der finst ei gråt og kvida, der finst ei sorg og nød.
Der slepp mitt hjart lida, der finst ei synd og død.
Der vert eg evig fri og himlens gleda mi.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Tormod Vågen 1931, fritt etter Paul Gerhardt/ Terje Vold

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Daniel Philipp Brändle

Organist: Ole Johan Monsen

Kirketjener: Per Ulvund

Solist: Trygve Dragland

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Thor Arvid Mella

* 16.10.1945 † 13.12.2023

Elvebakken kirke
torsdag 4. januar 2024

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T.H. F. Lytze 1847 - M. William Henry Monk 1861

MITT HJERTE ALLTID VANKER

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!

Den mørke stall skal være mitt hjertes frydeslott,
der kan jeg daglig lære å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne hvori min ros består,
når Jesu krybbes minne meg rett til hjerte går.

Akk, kom, jeg opp vil lukke mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig, du har den selv jo kjøpt,
så skal du blive trolig her i mitt hjerte svøpt.

Jeg gjerne palmegrene vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne sin rette gledes stund,
at du er født herinne i hjertets dype grunn!

T. Hans Adolph Brorson 1732 - M. Svensk/norsk folketone

TIL EN STAD JEG ER PÅ VANDRING

Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård